

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 82 stemmer; 85 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. og af lov om rettens pleje. (Strafferetlige særforanstaltninger m. m.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 128) findes i tidenden sp. 3168, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2293).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Tastesen: Lovforslaget om strafferetlige særforanstaltninger indeholder bestemmelser om, at man fremover på et rent lægeligt skøn skulle kunne afgøre, om en person er uegnet eller egnet til straf. Den nuværende retstilstand bygger derimod på et medicinsk-juridisk kriterium, det vil sige, at man ikke alene på lægens erklæring er parat til at frihedsberøve nogen og holde dem uden for straffeområdet; der skal en juridisk vurdering til.

Vi er i retsudvalget meget tilbageholdende over for at indføre sådanne bestemmelser; vi har derfor anmodet justitsministeren om at tage denne del af lovforslaget tilbage. Dette er imødekommet, og det er vi godt tilfreds med. Vi turde simpelt hen ikke anbefale folketinget at stemme for en retstilstand, hvor bedømmelsen af utilregnelighed alene beror på et medicinsk kriterium.

Det, som er vigtigt i denne sag, er, at vi har opnået enighed om ophævelse af de del-

vis tidsubestemte straffe ungdomsfængsel, arbejds- og sikkerhedsforvaring. Loven vil træde i kraft den 1. juli d.å., og det vil betyde, at de nuværende indsatte vil få deres sag bedømt i forhold til den nye retstilstand, som indføres, og det har jo været fremme i den kriminalpolitiske debat de seneste år, at det er vældig betydningsfuldt, at vi er kommet til dette standpunkt nu.

Vi har i udvalget i særlig grad beskæftiget os med de unge mellem 15 og 18 år og mener principielt, at det er børne- og ungdomsforsorgens opgave at tage sig af unge med adfærdsvanskeligheder, så de ikke bliver kriminelle. Vi har forstået, at man fortsat vil vise tilbageholdenhed med strafferetlige foranstaltninger over for de 15-18-årige. For det lille tal, som alligevel vil blive dømt — sidste år var det vist 36, der blev idømt ungdomsfængsel — for det lille tal, der vil blive idømt frihedsberøvelse fremover, har vi fået løfte om, at kriminalforsorgens visitation vil forme sig på den måde, at man vil tage meget vidtgående menneskelige hensyn til denne gruppe af unge, som er særlig vanskelig stillet, således at de placeres i de fængselsinstitutioner, som er bedst egnede til specielt at tage sig af deres forhold.

Megen debat har der været om forvaringsparagraffen, den gældende straffelovs § 70. Den nuværende tilstand er den, at 48 personer for øjeblikket er indsat til helt tidsubestemt forvaring efter straffelovens § 70. Dette er ikke en rimelig tilstand, og grundlaget for vores vurdering i folketingsudvalget har været ministerens forslag om, at de berigelseskriminelle skal falde ud af forvaringsparagraffen; de berigelseskriminelle udgør i denne forbindelse 2/3. Vi er blevet enige om, at så langt bør man i det mindste gå. Omkostningerne ved forvaring tåler ofte ikke at blive sat i forhold til den minimale risiko, der er ved, at de berigelseskriminelle får en større frihed, end det måske i øjeblikket er tilfældet for denne gruppe, som gang på gang bliver idømt en forvaringsstraf.

Vi må naturligvis i forbindelse med ophævelsen af forvaring af de berigelseskriminelle være klar over, at de dels vil blive idømt en tidsbestemt straf i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, dels at kriminalforsorgen i frihed her må sættes ind med forøget styrke,